

В светото Евангелие от Лук.18:14 се казва: „ ... *понеже всеки,който превъзнася себе си,ще бъде унизен,а който се смирява,ще бъде въздигнат.*’

Няма нищо по-опасно за човека, за неговия духовен живот и за спасението на душата му от гордостта. Гордостта е противна на Бога. Тя ни затваря вратите на Божията благодат (Як. 4:6 ; 1 Петър.5:5). И наистина, как може да благоволи Бог към оня, който поради гордост се счита за праведен и осъжда другите? Как може да получи оправдание оня, който приписва своите добродетели само на самия себе си, а не и на Божията благодат? А колко полезно и спасително е Смирението! То е било на почит във всички времена у всички люде. То е приятно на Бога. "Ето на кого ще погледна – казва Бог – на смирения и съкрушения духом..." (Ис.66:2).

Картинно и убедително ни рисува Господ Исус Христос гордостта и смирението и техните последици в добре познатата нам притча за Митаря и Фарисея: „Двама човека, казва се в притчата, влязоха в храма да се помолят: единият фарисеин, а другият – митар“.

Митарят и фарисеят дошли в Божия дом да се помолят. Но колко различни са молитвите им по изпълнение, по съдържание и последици! Да се спрем първом на молитвата на фарисея:

"Фарисеинът, като застана, молеше се в себе си така: Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човеци – грабители, неправедници, прелюбодейци или като тоя митар. Поста два пъти в седмицата, давам десятък от всичко, що придобивам."

Преди всичко обръща внимание външното държание на фарисея – той застанал там някъде напред, за да го видят всички (Мат.23:5). Външното му държание отговаря на вътрешното му душевно състояние – високомерие и надменност. А каква е молитвата му по съдържание? – В молитвата ние обикновено или изпросваме нещо от Бога, или Му благодарим или Го прославяме и величаем. Фарисеинът обаче не изпросва нищо от Бога, нито дори и опрощение на греховете си, защото очевидно се смята за безгрешен.

Той не величае Бога за Неговата безпределна слава и величие, а хвали себе си и изтъква своите добродетели. Той и не благодари на Бога за безчислените Му благодеяния. Наистина, той започва със слово на благодарност – "Боже, благодаря Ти...." Но каква е всъщност неговата благодарност? – Той не благодари за това, че с Божия благодат е, което е (1 Кор.15:10), но затова, че не е грешник като другите, че е добър и праведен. За фарисея тая мнима благодарност е само повод от една страна да изтъкне своята законническа праведност, а от друга – да осъди своя ближен и да изрази презрението си към него.

Забележете, че когато сравнява себе си с другите, фарисеят не казва: "Не съм като някои хора...", нито дори: „Не съм като мнозина...“, но „Не съм като другите човеци – грабители, неправедници и прелюбодейци и пр.“ В категорията на „другите“ той очевидно поставя всички човеци, освен себе си. Такъв е манталитетът на горделивия и самомнителен човек и тогава, когато е застанал на молитва пред Самият Бог.

Нима той е безгрешен? – Съвсем не! Защото няма човек, който и един ден да е живял на земята и да не е съгрешил (3 Цар.8:26; Екл.7:20). "Ако кажем, че нямаме грях, пише св. Иоан Богослов, себе си мамим и истината не е в нас (1 Иоан.1:8). Наличието на някои добродетели още не означава пълна праведност. Фарисеят се хвали, че пости два пъти в седмицата. Предписание на Закона за такъв пост няма. Двудневният пост в онова време е бил благочестиво човешко

установление. Изпълнявайки това установление, фарисеят очевидно е искал с това да си припише извънредна заслуга. Но постът, колкото иначе да е полезен, сам по себе си не оправдава. "Каква полза, пише Блаж. Иероним, ако изтощаваш тялото си с лишения, а духът ти е необуздан? Каква похвала заслужаваш, ако си блед от пост, а жълт от завист (зелен от яд).

Що за добродетел е да не пиеш вино, а да си пьян от гняв и омраза?" И понеже фарисеят бил заслепен от гордост, той не можал да разбере, че истинското величие на човека се състои тъкмо в смирението, че истинската праведност е в съзнанието на собствената греховност. Гордостта го довела и до осъждането – той осъдил и презрял каещия се за своите грехове митар. Затова и молитвата на фарисея вместо за оправдание, се оказала за грях (Псал.108:7) и той си отишъл у дома по-малко оправдан, отколкото митаря (Лук.18:14).

Нека сега да се спрем върху митаря – върху неговото държание, върху душевното му състояние и молитвата му.

„А митарят, като стоеше надалеч, не смееше дори да подигне очи към небето; но удряше се в гърди и казваше: „Боже, бъди милостив към мене грешника (Лук.18:13)!”

Каква противоположност в поведението на фарисея и митаря ! – Оня влязъл в храма със съзнанието за своята праведност, а тоя – с чувство за своята греховност. Обладан от гордост, фарисеят, както видяхме, застанал напред, а митарят стоял надалеч и не смеел очи да издигне към небето, т.е. – към Бога. Със съкрушено сърце той се биел в гърди, молейки Бога за милост. Колко вярно психологически е предадено държанието и душевното състояние на митаря! Когато човек дълбоко съзнава своята греховност и виновност, той обикновено гледа да застане на такова място, гдето никой да не го види. Същото виждаме и у митаря.

Съзнавайки своята греховност и недостойнство, той застава по-далеч от светилището, по-далеч някак от Бога. Но тъкмо с това той заслужил щото Бог да се доближи до него. Срамът не му давал смелост да погледне към небето, но тъкмо с това пък Бог спрял погледа Си към него. Съзнавайки виновността си пред Бога, митарят се биел в гърдите. Биенето в гърди е израз на разкаяние и сърдечно съкрушение. Сърцето е седалище на чувствата. От него излизат лошите помисли и дела (Марк.7;21). Биейки се в гърди, митарят искал с това още да покаже, че признава самия себе си за виновен и не обвинявал другите, както правел фарисеят. И колкото по-силно се биел в гърди, толкова по-силно хлопал на вратите на Божието милосърдие, а заедно с това – толкова по-широко тия врати се отваряли.

Митарят само шепнел: „Боже, бъди милостив към мене грешника (Лук.18:13)!” Митарят не обвинил другите, нито пък оправдавал себе си, а само молел Бога за милост и опрощение. Ето образец на покаяна молитва! Колко сила има в нея! Може ли тогава този сърдечен стон да не намери отклик у Бога? Не, защото Господ е близко до съкрушените по сърце и спасява смирените по дух (Пс.33:19). Затова и Бог наистина се откликнал на молитвата на митаря и той си отишъл у дома оправдан, а фарисеят – не. "Защото – завършва Господ Своята притча – всеки, който превъзнася себе си, ще бъде унижен, а който се смирява, ще бъде въздигнат (Лук.18:14)“.

Гордост и смирение – ето основната тема на днешната евангелска притча! Ето двете противоположни нравствени прояви, от които зависи нашето осъждане и нашето оправдание!

Гордостта е първият грях, началото на греха, причина на всички беди в света. Поради гордост падна Деница (Ис.14:11-15). Също поради гордост сгреши първият човек; поради своята надменност бе сразен Голиат (1 Цар.17:42-51). Гордостта и властолюбието са погубили и погубват множество царе и властелини. Някога византийските императори били изобразявани с торбичка

пръст в ръка, за да им напомня, че и те са пръст и да не се заслепяват от гордост поради властта, която са имали; трябвало да им напомня, че Бог разпръсква ония, които се гордеят с мислите на сърцето си; че Той сваля от престоли и въздига смирените (Лук.1:51-52). Смирена бе девицата Мариам от Назарет, но Господ милостно погледна на Нейното смирение и я възвеличи – затова и днес Я облажават всички родове (Лук.1:46-48). Когато рибарят Симон Петър от Витсаида разбра, че пред него стои не обикновен човек, а Сам възплътен Бог, чувствавайки своето недостойнство, каза: "Иди си от мене Господи, понеже съм грешен човек !" В отговор на това Господ му каза: "Не бой се, от сега ще ловиш човеци (Лук.5:8-10)!" с което Господ достойно възнагради смирението на Петра – призова го за Свой ученик и го удостои с даровете на апостолско служение.

Братя, притчата за Митаря и Фарисея и днес има своето значение. Наистина, днес няма фарисей и митар в собствен смисъл на думата, но думите „фарисей“ и „митар“ са вече станали нарицателни. Фарисеят е станал символ на лицемерие и притворно благочестие, на гордост и надменност, а митарят – на каещ се грешник, спечелил Божието милосърдие. И между нас днес се срещат люде, които под външната праведност прикриват своята греховност, които в своята надменност, клеветят и осъждат своите братя.

Не случайно днес св. Църква е наредила да се чете притчата за Митаря и Фарисея. От днес ние започваме подготовката към Великия пост. И понеже гордостта и осъждането са важни пречки към духовното усъвършенстване, затова и майката-Църква промислително и възпитателно ни представи двата противоположни типа на митаря и фарисея, изразители на двете противоположни нравствени състояния – гордост и смирение. Нека възненавидим и избягваме гордостта, а да възлюбим и прегърнем смирението. Нека никога не забравяме заключителните думи на Господа от днешната притча, които са едно предупреждение и един неизменен нравствен закон – че всеки, който превъзнася себе си, ще бъде унижен, а който се смирява, ще бъде въздигнат (Лук.18:14)" Амин!

СЪОБЩЕНИЯ

С изпълнено със скръб и тъга сърце искаме да съобщим на всички приятели и познати че на 8 януари,2010г. в България почина сестрата на свещеник Стефан Михайлов-Недялка Михайлова. В неделя на 10 януари след Светата Литургия и Великият водосвет отец Михайлов извърши панахида по случай третият ден от смъртта на любимата му сестра. Ние искаваме нашите най-сърдечни съболезнования на семейството на отец Михайлов и молим Бог да му помага в тези тежки за него дни. Бог да прости починалата рабиня Недялка и вечна да бъде паметта и!

Съобщаваме на всички наши сънародници, че поради заминаването на свещеник Стефан Михайлов за България, за да вземе молитвено участие по случай 40 дни от смъртта на неговата сестра , годишното църковно събрание, което обикновено провеждаме в края на януари, тази година ще го проведем на 21 февруари, след Светата Литургия и след завръщането на отец Михайлов от България.

Според църковният календар тази година Йордановден или както още го наричаме Богоявление се падна на 6 януари. Понеже ние служим само в неделните дни ние го празнувахме на 10 януари. Отец Стефан Михайлов отслужи Света Божествена Литургия след нея извърши Великият Йордански водосвет. Той поръси всички присъстващи и им пожела Бог винаги да ги закриля и помага. След това всички отидоха в хола за да вземат молитвено участие в обяда който отец Михайлов беше приготвил в памет на сестра си Недялка Михайлова. Той благодари на всички които бяха дошли на църквата този ден, а също изказа и благодарност на Таня и Христо Кючукови,Ася Михайлова и всички други

българи (на които за съжаление не успях да взема имената) но които бяха приготвили и донесли вкусни ястия. Бог да ви благослови!

На 17 януари нашите сънародници Красимир и Марияна Кръстеви от Балтимор извършиха освещаване на сградата и парцелът на който започват техният нов бизнес - продажба на коли. Освещаването извърши свещеник Стефан Михайлов, който освети и сградата и парцелът, като помоли Бог да помага на нашите сънародници да имат успех в този бизнес. Той изтъкна , че е много важно каквото и да започне човек, винаги да го започва с молитва към БОГА, винаги да търси Божията помощ и закрила, защото сам Господ е казал, че това което за хората е невъзможно, за Бога е възможно. Много наши сънародници бяха дошли, за да вземат участие в това мило тържество и да пожелаят на домакините сполука и добър успех. След освещаването отец Михайлов благослови и вкусният обяд, който домакините бяха приготвили и поръси всички присъстващи, като им пожела много успехи и здраве през новата година. Нека Бог да помага на Красимир и Марияна да имат успех в бизнеса, но аз приканвам също всички наши сънародници да ги подкрепят и когато имат нужда от кола да се свържат с тях. Техният телефонен номер е: 240-505-0625, а адресът им е:

Deal Auto Sales, LLC
4616 Washington Blvd
Baltimore, MD 21227

Крайно време е ние българите да променим начинът си на мислене и да започнем един други да си помагаме, както правят другите нации.

ПРОГРАМА ЗА СЛЕДВАЩИТЕ ЦЪРКОВНИ СЛУЖБИ

Януари 24, 2010 (неделя)

Февруари 21, 2010 (неделя) ГОДИШНО ЦЪРКОВНО СЪБРАНИЕ

Март 07, 2010 (неделя),

Март 21, 2010 (неделя)

ДАРЕНИЯ от 10 януари, 2010г.

Дарения с чекове:

1. Приятел на църквата	\$100
2. Приятел на църквата	\$50
3. Приятел на църквата	\$30
4. Приятел на църквата	\$10
5. Приятел на църквата	<u>\$10</u>
Обща сума	\$200

ДИСКОС:	\$53
СВЕЩИ	<u>\$75</u>
Обща сума	\$128

Членски внос	<u>\$90</u>
	\$90

Обща сума	\$418
------------------	--------------

**Благодарим сърдечно за даренията.
Бог да Ви благослови за вашата щедрост и помощ!**